

Dosarul nr. 2ra-1415/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N.Arabadji)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M.Guzun, A.Malîi, I.Dutca)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Olesea Chiriac,
reprezentată de avocatul Lilian Osoian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olesea Chiriac
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Plastics-Mol” Societate cu Răspundere
Limitată, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la
anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului și a prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 17 ianuarie 2020 Chiriac Olesea a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎCS „Plastics-Mol” SRL, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat
al Muncii cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și
încasarea salariului și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, a fost angajată la ÎCS
„Plastics-Mol” SRL în anul 2008. În 2010 pentru prima dată a plecat în concediu
de maternitate și a revenit în anul 2012. A muncit până în anul 2013 după care i
s-au născut alți doi copii, ceea ce a condiționat rămânerea sa în concediul de
maternitate până în iunie 2019.

La 28 iunie 2019, s-a prezentat la sediul ÎCS „Plastics-Mol” SRL, unde a
dorit să depună cererea de reîntoarcere din concediul de maternitate.

La prezentarea sa, domnul director, Toderici Sergiu, fără careva discuții i-a
spus că trebuie să scrie cerere de demisie și că nu o poate primi la serviciu. Într-
un final cererea i-a fost înregistrată de secretară fiind contrasemnată de către un
alt angajat al întreprinderii, Andrei Timotin, dar fără a fi aplicată ștampila cu
număr de intrare.

La 01 iulie 2019, prezentându-se la oficiul companiei a fost condusă în
biroul directorului, în care se aflau directorul Sergiu Toderici și Veaceslav
Cazacu, unde a fost înjosită și umilită. În acest context, a fost nevoită să se
adreseze cu o plângere împotriva acțiunilor ilegale ale angajatorului ÎCS „Plastics-

Mol” SRL, către Inspectoratul de Stat al Muncii, care prin răspunsul acordat la data de 27 noiembrie 2019, a informat-o că, angajatorul a încălcat prevederile art. 251 Codul Muncii și i s-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată.

A relatat reclamanta că, ordinul de concediere este ilegal și urmează a fi anulat cu restabilirea la locul de muncă și repararea prejudiciului din motiv că angajatorul nu a respectat procedura legală de reducere a statelor de personal, or, reducerea statelor de personal la caz nu a fost una reală în condițiile în care postul de manager logistică deținut de către ea deși a fost redus din structura angajatorului așa cum invocă acesta prin Decizia nr.01/19 din 25 iulie 2019, atribuțiile funcțiilor îndeplinite au fost menținute de angajator prin încheierea unui contract civil de prestare a serviciilor cu o întreprindere externă, ceea ce denotă că angajatorul nu a făcut dovada desființării locului de muncă în legătură cu dificultățile economice și financiare cu care se confruntă activitatea societății.

A notat că, Decizia nr.01/19 din 25 iulie 2019 nu a fost motivată în nici un fel. În aceasta, angajatorul doar menționează că de fapt funcția nu a fost redusă, dar înlocuită cu servicii externe.

A menționat reclamanta că, Ordinul de preavizare este contrar lit.b) din art.88 Codul muncii. De asemenea, nu au fost respectate nici prevederile art. 183 din Codul muncii privitor la dreptul preferențial la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal.

A indicat că, salariul care de fapt se menține pentru lunile preavizate se achită în mod normal ceea ce nu s-a întâmplat în cazul său, iar banii care i s-au dat de la angajator au fost numiți indemnizație.

Conform art. 186 Codul Muncii, indemnizația se oferă pentru 3 luni doar după concediere și nicidecum înainte și nicidecum doar pentru două luni.

De asemenea, angajatorul a ignorat prevederile art. 251 din Codul muncii (p. 19 alin.2) și prevederile din Hotărârea Plenului CSJ nr. 9 din 22.12.2014, care interzice concedierea femeilor gravide și a femeilor care au copii în vârstă de până la 4 ani.

A susținut reclamanta că, din cauza suprasolicitării psihico-emoțională la care a fost expusă la 28 iunie 2019 și la 01 iulie 2019, pe parcursul zilei de 01 iulie 2019 s-a simțit rău (dureri de cap și starea generală slăbită), iar noaptea practic nu a putut dormi. A doua zi, la 02 iulie 2019 s-a adresat de sinestătător la Secția consultativă de la Institutul de Neurologie, unde a primit tratament ambulatoriu la domiciliu.

A declarat că din data de 02 iulie 2019 s-a aflat în concediu medical. Starea în care s-a aflat i-a provocat o durere cronică la urechi, iar în rezultatul unor investigații, a fost operată la urechea dreaptă la Spitalul Clinic Republican.

A solicitat reclamanta Olesea Chiriac anularea ordinului de concediere nr. 09/P/19 din 30.10.2019, ca fiind emis ilegal; - restabilirea reclamantei Chiriac Olesea în funcția de manager logistică, la ÎCS „Plastics-Mol” SRL; - încasarea salariului pe toată perioada privării ilegale de a munci din data de 28.06.2019 până la emiterea hotărârii judecătorești; - încasarea prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei.

Prin hotărârea din 05 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Olesea Chiriac și s-a menținut hotărârea din 05 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, concedierea - desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

Astfel, din actele cauzei rezultă cert că, la 30 octombrie 2019 ÎCS „Plastics-Mol” SRL a emis ordinul nr. 09P/19 privind concedierea angajatei Olesea Chiriac în baza art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, ca temei servind decizia nr. 01/09 din 27.07.2019 privind reducerea statelor de personal. La 27 noiembrie 2019 Inspectoratul de Stat al Muncii, în urma examinării petiției depusă de Olesea Chiriac a emis un comunicat nr. Ch-1457/19, prin care a informat, că angajatorul la eliberarea sa din funcție a admis încălcarea prevederilor art. 251 Codul muncii, care interzice concedierea femeilor, care au copii în vârstă de pînă la 4 ani.

Instanța de apel a stabilit că, urmare a comunicatului Inspectoratului de Stat al Muncii și a recomandărilor acestuia, ÎCS „Plastics-Mol” SRL a emis decizia nr. 02/19 din 24.12.2019 privind anularea ordinului 09P/19 din 30.10.2019, prin care au fost încetate raporturile de muncă cu Olesea Chiriac și s-a dispus achitarea drepturilor salariale pentru perioada 31.10.2019-24.12.2019.

Astfel, instanța de apel a notat că, la data adresării în instanță a reclamantei Olesea Chiriac cu prezenta cerere de chemare în judecată 17.01.2020, ordinul de concediere contestat nr. 09P/19 din 30 octombrie 2019 era deja anulat de către angajator.

În acest sens, instanța de apel a menționat că Olesea Chiriac solicită anularea unui ordin care a fost deja anulat de către angajator. Prin urmare obiectul acțiunii nu mai există.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, Olesea Chiriac a invoca ilegalitatea atât a deciziei nr. 01/19 din 25.07.2019 privind reducerea statelor de personal și cât și a deciziei nr. 02/19 din 24.12.2019 privind anularea ordinului de concediere însă careva pretenții față de acestea nu au fost formulate. Or, potrivit art. 60 alin. (4) Cod de procedura civilă, instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii iar art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede că, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

La 26 iulie 2021 și respectiv la 28 iulie 2021, Olesea Chiriac, reprezentată de avocatul Lilian Osoian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Mai mult ca atât, a invocat că, instanța de apel a ignorat prevederile art.183 alin.(2), art.88 alin.(1) lit.c), art.251 Codul muncii, art.2036,art.2037 Codul civil.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 19 mai 2021 și expediat participanților la proces la 18 iunie 2021 (f.d.168).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 26 iulie 2021 și respectiv la 28 iulie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 19 august 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Olesea Chiriac, reprezentată de avocatul Lilian Osoian.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Olesea Chiriac, reprezentată de avocatul Lilian Osoian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru